

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ РЕГІОНУ

Калініченко ЛЛ.

*Харківський національний університет будівництва та архітектури,
м. Харків*

Дослідження соціально-економічного потенціалу регіону для сучасного українського суспільства має стратегічне значення, оскільки розуміння та оцінка перспектив, передбачуваних шляхів розвитку дають можливість вибрати мету, визначитися з парадигмою розвитку всього суспільства.

– На нашу думку, під потенціалом регіону слід розуміти комплексне поняття, що включає в себе певні сукупності потенціалів регіону, залежно від особливостей розвитку території регіону, а також відповідних механізмів і часу їх залучення в господарський оборот з метою підвищення рівня конкурентоспроможності й розвитку регіону.

– Основними чинниками ефективності використання потенціалу регіону є показники технологічного стану та виробничої діяльності, інвестиційно-інноваційної діяльності, охорони здоров'я, освіти і науки, а також природні та екологічні чинники.

– Розгалуженість та багаторівневність структури соціально-економічного потенціалу регіону характеризується низкою проблем, основними з яких на сучасному етапі є: великий дефіцит власних джерел формування ресурсів у регіонах; деформація у реальному секторі між сферами економічної діяльності; відсутність розширеного відтворення основного капіталу; недостатня привабливість країни для іноземних інвесторів; розподіл фінансових ресурсів по регіонах без врахуванням їх нерівномірного, диспропорційного соціально-економічного розвитку; недостатньо розвинений ринок капіталів та інші.

– Вказані недоліки негативно впливають на процеси формування, використання та відтворення потенціалу регіону в цілому та його складових елементів зокрема і, як наслідок, на соціально-економічну ситуацію в країні та національну економічну безпеку. Для вирішення даних проблем механізм управління потенціалом соціально-економічної системи повинен бути орієнтований на стратегічний аспект управління економічним, соціальним та інвестиційним розвитком соціально-економічної системи, який відображає стратегічні цілі, завдання, пріоритети та умови для результативної діяльності, що формуються територіальною владою. Подібна орієнтація передбачає ретельний моніторинг, інформаційне забезпечення та прогнозування соціально-економічного розвитку території, а також необхідність створення умов для її стабільної роботи.

Отже, основними елементами розглянутого механізму повинні бути нормативна, організаційна, фінансова, кадрова та інформаційна складові, без яких будь-який механізм управління не може бути дієвим. Дані складові можуть з успіхом реалізовуватися в рамках відповідних аспектів регіональної політики (економічному, соціальному, промисловому, фінансовому та інших).